

بازنشر آثار محمد احصایی به نگارخانه ویژه آمد

«معماری حرف‌ها و کلمه‌ها» مجموعه‌ای از آثار استاد محمد احصایی است که برای نخستین بار بازنشر شده و در نگارخانه ویژه به نمایش درمی آید. به گزارش هنر آنلاین این نمایشگاه در واقع مجموعه‌ای منتخب از آثار احصایی است که توسط امرالله فرهادی اردکپان، علیرضا مصطفی زاده ابراهیمی و مجید عباسی گردآوری و به صورت انحصاری بازنشر و در نگارخانه ویژه به نمایش گذاشته شده است. علیرضا مصطفی زاده ابراهیمی درباره این نمایشگاه توضیح داد: مجموعه آثار این نمایشگاه را به اتفاق امرالله فرهادی و مجید عباسی انتخاب و باز تولید کردیم؛ در نمایشگاه استاد محمد احصایی ۲۱ اثر برای نمایش انتخاب شده که به تعداد محدودی نسخه از هر کدام روی کاغذ ایتالیایی کتان فابریانو به روش چاپ دستی با ماشین پرس مشکی کوب شده و تمامی آثار با شماره گذاری به امضای هنرمند رسیده است. همچنین علاوه بر این ۲۱ اثر، یک اثر دیگر هم از مجموعه آثار «الفبای ازلی» است. استاد احصایی به عنوان تک اثر به نمایش گذاشته شده که در تعداد ۹۹ نسخه روی کاغذ ایتالیایی پس از چاپ دستی مشکی کوب با رنگ اکریلیک توسط هنرمند رنگ‌گذاری‌های متفاوت شده و به امضای سیده است و هر کدام حکم یک اثر اصل و بدیع را دارد. گفتنی است استاد محمد احصایی از هنرمندان معاصر ایران در زمینه خوشنویسی، گرافیک و نقاشی است که آوازه جهانی دارد. او بیش از ۵۰ سال است که در حوزه خوشنویسی، نقاشی و گرافیک فعالیت می‌کند و یکی از پایه‌گذاران نقاشی خط در دوره معاصر ایران است و با مجموعه نقاشی خط‌های خود اعتباری جهانی یافته است. تعدادی از آثار وی در موزه‌های متروپولیتن و بریتانیا نگهداری می‌شود.

گردشگری

سختگوی گمرک ایران: مرزهای مسافری ایران با کشورهای همسایه بسته شد

سختگوی گمرک‌ها که منجر به بستن مرز زمینی ایران با کشورهای همسایه در بخش مسافری خیرداد روح‌الله لطیفی در گفت‌وگو با ایلنا درباره آخرین وضعیت مرزهای ایران با کشورهای همسایه در بخش مسافری اظهار داشت: با توجه به ابلاغیه ستاد ملی مبارزه با کرونا و وزارت کشور برای پیشگیری از شیوع نوع جهش یافته ویروس کرونا (اومیکرون) مرز زمینی در بخش مسافری با این کشورها به مدت از دیروز (چهارم دی ماه) به مدت ۱۵ روز بسته خواهد شد. وی ادامه داد: در حال حاضر محدودیت تردد مسافری بین مرزهای زمینی با ترکیه، عراق، افغانستان، آذربایجان، پاکستان، ازبکستان، تاجیکستان قطع شده است و مرز زمینی در بخش مسافری با این کشورها به مدت دو هفته بسته خواهد بود و تردد مسافر در این مرزها تحت شرایط خاص است.

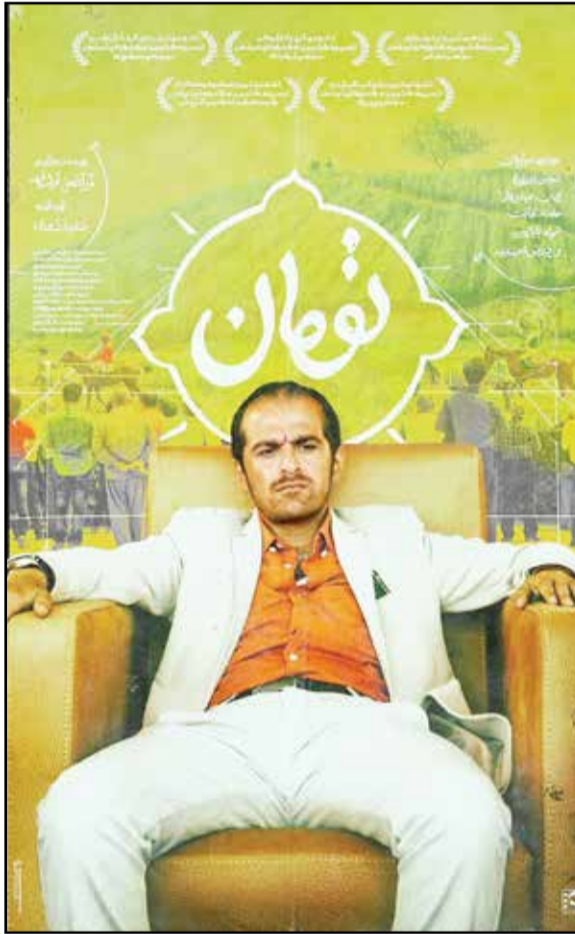
سختگوی گمرک ایران افزود: تنها افرادی مجوزهای اقامت دائم، تحصیل، درمان و تجارت دارند می‌توانند در این ایام در این مرزهای بسته شده تردد داشته باشند و همچنین خانواده‌های دیپلمات از این ممنوعیت تردد مستثنی هستند. لطیفی گفت: درباره کشور ترکمنستان از گذشته (از ابتدای شیوع ویروس کرونا) تبادل مسافر در این مرز نداشته‌ایم. سختگوی گمرک ایران تأکید کرد: مرز ایران با تمام کشورهای همسایه در بخش بار فعال است و هیچ محدودیتی اعمال نشده و ناوگان باری طبق روال گذشته تردد دارند.

محمد عرفان صدیقیان

می‌توان باطمینان گفت که نزدیک به یک دهه است عمده فیلم‌های سینمای ایران منحصر به آثار اجتماعی باشکوه و شمایل مشابه یکدیگر شده است. این موج با اکران فیلم موفق «جدایی نادر از سیمین» ساخته اصغر فرهادی در ابتدای دهه ۹۰ شکل گرفت و موفقیت‌های پر شمار این اثر در جشنواره‌های معتبر جهانی، فیلم‌سازان بسیاری را ترغیب کرد تا در آملای خود را با بهره‌گیری از الگوی روایی این اثر شکل داده و شانس خود را برای حضور در فستیوال‌های مختلف بیازمایند. اما مسئله اینجاست که در این گونه پر طرفدار سینمایی، اغلب مصائب و مشکلات پیش‌روی قشر متوسط جامعه، به درستی مورد بازتابی و پرداخت قرار نگرفت و به جای آن، سینماگران بیشتر موضوعات ملتهب و مورد پسند جشنواره‌ها را مورد تأکید و توجه قرار دادند و عموماً نگاه به مسائل این چنینی از همین زاویه محدود نیز تنها به طرح مسئله منجر می‌شد و از آسیب‌شناسی و پیگیری ریشه معضلات خبری نبود. در میانه‌های دهه ۹۰ اولین ساخته بلند مسعود روستایی یعنی ابد و روز، مورد پسند منتقدین قرار گرفت و در میان عامه مردم نیز با محبوبیتی چشمگیر مواجه و همین موضوع سبب جلب توجه بسیاری از فیلم‌سازان به اقتضای فرودست جامعه شد. این بار نیز آثار بسیاری با الگوی تکراری و امتحان پس داده روستایی به تولید رسید؛ اما عدم شناخت فیلم‌سازان از زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و روانی این قشر آسیب‌پذیر جامعه سبب شده و بیشتر فیلم‌ها فاقد نگاه اخلاقه بوده و بیشتر کپی‌های دست‌چندم از نمونه اصلی به نظر برسند. ایراد اصلی بسیاری از فیلم‌های این دو جریان قالب در دهه ۹۰، به نوع روایت باسماهای و عدم تسلط نویسنده و کارگردان به شکل‌دهی و پرداخت ساختار روایی فشرده و خلق شخصیت‌های پیچیده مختص چنین کارهایی مربوط بود. تداوم این وضعیت در کارها به جایی رساند که به محض روبه‌رو شدن با چنین آثاری با این پیش فرض به تماشای فیلم می‌نشستیم که انگار باز هم قرار است برای چندمین بار با شخصیت‌هایی مفلوک روبه‌رو شویم که زیر آواری از مشکلات اجتماعی و خانوادگی گرفتار شده‌اند و گویی هیچ گریزی هم از سرنوشت محتوم خود ندارند. اما خوشبختانه با ورود فیلم‌سازان جوان و خلاق به عرصه فیلم‌سازی که از پیشینه‌های موفق در سینمای کوتاه حرف‌های نیز برخوردارند، به نظر می‌رسد سینمای اجتماعی ایران در

نگاهی به فیلم «تومان» ساخته مرتضی فرشباف

تابستان سرد

موضوع و لحن، جایی در آینده سینمای ایران نخواهد داشت و مهم‌تر از آن، حتی می‌توان امیدوار بود که در آینده‌ای نه چندان دور، تنوع ژانری در سینمای عموماً تک‌ژانری ایران پدید آید. مرتضی فرشباف از جمله همین جوانان است و اثر تازه‌اش که از قضا موضوعی اجتماعی را با فرمولی تازه عرضه می‌کند، نمونه جذابی است که باید مورد بحث و بررسی قرار بگیرد. فرشباف دانش آموخته رشته سینما از دانشکده سینما تئاتر دانشگاه هنر تهران و از شاگردان مستعد و مورد علاقه عباس کیارستمی بوده است. او فیلم اولش «سوک» را با کمک و همراهی کیارستمی فقید جلوی دوربین برد. اثری که رد پای پررنگ استاد در آن به سادگی قابل ردیابی بوده و توانست در زمان خود بسیار مورد توجه منتقدین و تماشاگران خاص سینمای هنری قرار بگیرد. «پهنم» عنوان فیلم دوم این فیلم‌ساز با بازی فاطمه معتمدآریا بود که فضاسازی و پرداخت دقیق احوالات درونی شخصیت مرکزی و همین‌طور کارگردانی یکدست و روان آن، موفقیت

آثار کوتاه برخی فیلم‌سازان جوان مبین این است که رخوت و ایستایی در انتخاب موضوع و لحن، جایی در آینده سینما نخواهد داشت

و می‌توان امیدوار بود که تنوع ژانری در سینمای عموماً تک‌ژانری ایران پدید آید. مرتضی فرشباف از جمله همین جوانان است و اثر تازه‌اش موضوعی اجتماعی را با فرمولی تازه عرضه می‌کند

پرونده حریم تئاتر شهر روی میز شهردار جدید تهران

ابدالی معاون اداره کل هنرهای نمایشی و ابراهیم گله‌دار زاده مدیر مجموعه تئاتر شهر و مدیران و معاونانی از شورای شهر و شهرداری تهران در

و مهارناپذیر اورانمایان می‌سازد و این پیش‌فرض را در مخاطب بوجود می‌آورد که شاید همین روحیه بتواند در نهایت به خود پرانگیزی او منجر شود. از طرف دیگر، گروه بازیگران فیلم با پیشینه تئاتری، به خوبی توانسته‌اند مختصات دقیق نقش خود را در کار کرده و ارائه‌ای پر جزئیات را به ثبت برسانند، به گونه‌ای که پس از تماشای اثر نمی‌توان انتخاب‌های بهتری را برای هیچ یک از آن‌ها متصور بود. برای مثال میر سعید مولویان که ایفاگر کاراکتر داوود است، به خوبی توانسته از پس فراز و فرودهای متعدد حسی و بازنمایی شخصیتی دو قطبی و نامتعادل بر آید. همچنین مجتبی پیرزاده که در سال‌های اخیر تجارب بسیاری در عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون کسب کرده، در بیان نمایشی شخصیت عزیز به هیچ عنوان دچار اغراق نشده و با فهم دقیق جایگاه خود در روایت، پختگی خود را برای ایفای نقش‌های مهم به اثبات می‌رساند. به نظر می‌رسد فرشباف برای انتخاب نقش‌های آیلین و یونس که پیوند بیشتری با جغرافیای محیط دارند، بیش از هر چیز به شباهت‌های ظاهری این دو بازیگر یعنی پردیس احمدیه و ایمان صیادبرهانی بامردم‌ترکمن توجه داشته و بر همین اساس بسیار حساب‌شده دست به انتخاب زده است.

دیگر نکته مهم «تومان»، شیوه همکاری و تعامل میان کارگردان و فیلمبردار است که در نهایت به دریافت سیمرخ بهترین فیلمبرداری توسط مرتضی نجفی منجر شد. او در فیلمبرداری نخستین اثرش بدون توسل به خودنمایی، نگاه خلاق و

نوجوی خود را به رخ می‌کشد. در اثبات توانمندی‌های او، تنها اشاره به کیفیت کارش در سکانس‌های پر جنب و جوش ویلای جنگلی کفایت می‌کند. نماهایی که تماماً روی دست گرفته شده و با وجود حرکت‌های پیچیده دوربین، هیچ‌گونه اغتشاش بصری و نوری در آن‌ها دیده نمی‌شود. در یک سوم انتهایی فیلم که قرار است نتیجه‌گیری فیلم رقم خورده و سرنوشت شخصیت‌ها روشن شود،

فردی و اجتماعی مان، خواسته یا ناخواسته مر تکب آن می‌شویم. ایامی وجود دارد که فقط در پی برنده شدن و رسیدن به هدفی به ظاهر «خاص» هستیم بدون آنکه آن هدف را کاملاً درک کرده و نسبت به آن آگاهی داشته باشیم. در این مسیر گاهی به مصیبتی بیش از آنچه که مستحق آن باشیم دچار می‌شویم، مانند عزیز و گاهی مثل داوود برنده‌ایم بی آنکه در انتظار آن بوده باشیم.

در صورتی که به این نتیجه برسیم که باید حریمی برای اطراف مجموعه تئاتر شهر تعیین شود باید برای آن طراحی مناسب و درخور داشته باشیم و در صورتی که طراحی درست باشد نیاز است تا دستگاه‌های مختلف اعلام از انتظامی و امنیتی رانیز برای این موضوع بسیج کنیم. در این جلسه رئیس کمیته میراث فرهنگی و گردشگری شورای شهر تهران از فضای مطالعات در زمینه حریم گفته و ابراز خشنودی بابت تعیین حریم برای فضاهای پیرامونی مجموعه تئاتر شهر کرده است. شهردار منطقه ۱۱ نیز گفته است: بررسی تعیین حریم برای فضاهای پیرامونی مجموعه تئاتر شهر در سازمان زیباسازی شهر تهران به جریان افتاده اما همچنان طرحی بدین منظور تأیید نشده است و به نظر من عجله برای به جریان افتادن این موضوع شاید چندان به صلاح نباشد چرا که این مسئله موقعیت خاصی است و باید با تعامل بیشتر، طرحی مناسب تأیید و تصویب شود.

اطراف این مجموعه و جایگاه این ساختمان ثبت ملی شده گفته و خواستار رسیدگی و دست‌وراجل مبنی بر تصمیم‌گیری هر چه سریع‌تر از سوی مدیران شهری شد. در واکنش به این خواسته، علی‌رضا نادعلی، ضمن تأیید صحبت‌های آشنایان عنوان کرد: ما از آنچه که درون گفتمان انقلاب اسلامی آموختیم و همچنین تأکید مقام معظم رهبری، در پیشبرد برنامه‌های جمهوری اسلامی ایران توقف نداریم و هیچ چیز نباید قفل شود. وی با اشاره به اینکه قرار نیست مصوبات شهرداری سابق نادیده گرفته شود و پرونده‌های روی میز است، گفت: ماجرا این است که کل شهر دچار این وضعیت نامناسب و معضلاتی از این دست است و دیدن این صحنه‌ها برای من به واسطه رفت و آمد از گذشته‌ها به این مجموعه بسیار غیرانگیز است. به اعتقاد من حصار کشی تا حدی می‌تواند از معضلات موجود جلوگیری کند. با این حال مادر شورای شهر و شهرداری تهران به آخرین دست‌اوردها در این زمینه نیاز داریم و